

herom er det vigtigste i det foreliggende Forslag, at søge i større Udstrækning at naa det, man begyndte paa i 1903. Ud fra denne Betragtning skal jeg ikke nægte, at det i høj Grad forbausser mig, at Flertallets Ordfører i dette Ting, det ærede 6te Medlem for 2den Kreds (Piper), rettede sine væsentligste Anker netop mod de Punkter, der vedrøre Erhvervsskatten. Naar jeg nede i Folketinget er gaaet ind paa den Indskrænkning i Erhvervsskatten, som det er, at man i Folketinget har sat den Ændring ind, at ikke alene skulle 2,500 Kr. for visse Personers Vedkommende være skattefri, for saa vidt Erhvervsskatten angaar, men at der endogsaa i alle Erhvervs-skatteindkomster skal fradrages 2,500 Kr., havde jeg ventet, at væsentlig Ordføreren for Flertallet her vilde have sagt, at det skulde Ministeren ikke være gaaet med til, for det var at gaa Byerne for nær; det har jo væsentlig været dem, der have klaget over, at de ikke faa det tilstrækkelige Udbytte af Erhvervsskatten. Men det første, der møder mig her, er en Bebrejdelse for, at man er gaaet saa langt i Retning af at udvide Erhvervsbeskatningen. Jeg havde troet, og det er jo ogsaa den almindelige Opfattelse, at dette Tings Flertal baade selv betragter sig som og ogsaa anses for at være specielt dem, som varetage Byernes Interesser. Jeg kan for saa vidt som gammel Landmand føle det som en Tilfredsstillelse, at jeg er den, der staar og taler Byernes Interesser og, som jeg mener, deres berettigede Interesse overfor Ordføreren for Flertallet i dette Ting.

Maa jeg i Relation til det, jeg begynde med at sige, udtale, at selv om man paa dette Tidspunkt turde gaa ind paa at optage saadanne Forandringer i de gældende Regler for den kommunale Beskatning, at man i alt Fald kom nærmere op mod det ideale i Retning af det, som det ærede 2det Medlem for 6te Kreds (Piper) og det ærede 3die Medlem for 8de Kreds (Kristensen) navnlig vare inde paa med en Skala efter Indkomsten og Tillæg efter Formuen, var dermed det vanskelige Spørgsmaal om Erhvervsskatten slet ikke løst. Vi vare ikke komne det Spørgsmaal det mindste nærmere, selv om vi ogsaa fik saadanne efter de Herrers og for Resten ogsaa efter min Mening mere ideelle Skatteligningsregler. Spørgsmaalet om Erhvervsskatten er et Spørgsmaal for sig, der ikke staar i nogen direkte Forbindelse med, efter hvilke Regler man ligner den personlige Kommuneskat. Men naar man

begyndte at rette paa et Omraade, hvor jeg indrømmer, det er fuldkommen berettiget at rette, vilde jeg anse det for urigtigt, om man ikke ogsaa benyttede Lejligheden til at imødekomme Ønsker, der kunne siges ikke at have den Interesse for Byerne, skønt det ogsaa har nogen der, som det maaske har for Landet, i Retning af at skabe Muligheder, som jeg sagde det i Gaar, for en mere jævn Overgang for de Indkomster, der ligge under det skønsfri Minimum, til dem, der ligge lige over det, og Mulighed for at kunne ligne saaledes, at ogsaa de højere Indkomster kunne komme til at svare en i Forhold til deres Beløb mere retfærdig Skat, ligesom det ogsaa vilde være urigtigt ikke at benytte Lejligheden til at sætte de Børnefradrag ind, som, navnlig for Byernes, men for den Sags Skyld ogsaa for Landets Vedkommende, med Rette have været savnede i den gældende Lov. Det er, synes det mig, fuldt berettiget at sige: naar vi skulle rette paa Reglerne for Erhvervsbeskatningen og i det hele taget ind paa Forandringer i den gældende Skattelovgivning for Byernes Vedkommende, bør man samtidig imødekomme de Ønsker, der gennem de Aar, der ere gaaede, kunne siges ligesom at være dem, der til sidst have samlet saa at sige de forskellige Opfattelser.

Jeg beklager i højeste Grad, at man saa at sige fra alle Sider her i Tinget mener, at man ikke kan naa til Ende med Behandlingen af dette Lovforslag i denne Samling. Jeg erkender, at det er kommet frem paa et sent Tidspunkt til dette Ting. Det kunde ikke forelægges i Folketinget, før man havde faaet Kommissionens Betænkning. Naar der efter de kommunale Repræsentationers Ønske var nedsat en Kommission til at fremkomme med Forslag, vilde det ikke være rigtigt, om Regeringen havde fremsat Forslag, forinden Kommissionen havde afgivet i hvert Fald den Del af sin Betænkning, der vedrørte de personlige Kommuneskatter og Erhvervsskatten. Kommissionens Arbejde blev fremskyndet paa dette Omraade saa meget, som det i det hele var muligt, og saa snart Forslaget var færdigt —, og vi skulde jo dog i Ministeriet have en lille Smule Tid til at se paa det, jeg personlig ønskede ogsaa at se lidt paa det — blev Forslaget fremsat i Folketinget. Forholdene have saaledes medført, at det ikke har været muligt før paa et meget sent Tidspunkt at faa det til Behandling i dette Ting. Men jeg havde alligevel